

fører også i de korte replikker har sagt her fra talerstolen, så er det mig en lille smule uforståeligt, at det ønske, det i øvrigt fromme ønske, som bl.a. den radikale ordfører havde, om at hele Folketinget skulle stå bag den her dagsorden, ikke bliver opfyldt. Jeg synes, at den her dagsorden helt præcis udtrykker den bekymring, det engagement, som jeg har hørt fra stort set samtlige ordførere i dag. Det synes jeg er glædeligt, og jeg synes, det er en god dagsorden, som så forhåbentlig giver os nogle instrumenter, når udvalgsarbejdet er færdigt.

Udvalgsarbejdet har ikke særlig lang tid at løbe på. Det skulle helst være færdigt, som det er sagt, ved udgangen af dette år. Og vi vil sige til udvalget, at det skal de bestræbe sig endog særdeles meget på, men det er store brede, vigtige ting, som det skal analysere.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det, der skal være mit overordnede mål også med udvalgsarbejdet og det, der skal komme ud af det, selvfølgelig skal være det, som jeg også tror vi kan forenes om, nemlig så mange harmoniske, bæredygtige bedrifter som overhovedet muligt, som er i stand til at leve op til de krav, som samfundet stiller, hvad enten det er af miljømæssig karakter, eller det er de krav, som den nye tids forbrugere stiller. Jeg tror faktisk, at vi i en kombination af dagsordenen her og det, som jo også er vigtigt: de signaler, som ordførerne har givet, hvad enten de står bag dagsordenen eller ej, er et godt og et vigtigt afsæt for det vigtige udvalgsarbejde, som nu skal i gang.

Så vil jeg gerne sige: Jeg er egentlig fuld af fortrøstning i forhold til den videre landbrugs-politiske diskussion.

Jens Kirk (V):

Jeg siger tak til fødevareministeren, men jeg synes i grunden, at det lyder ud af fødevareministerens tale, at han helst havde været den forespørgsel foruden.

For havde det rigtige ikke været, at dagsordenen var gået på, at vi afventer færdiggørelsen af regeringskonferencen og derefter igen udformningen af en ny fælles landbrugspolitik, der også er baseret på, hvad der sker i WTO-regi, og så kunne vi få et Folketing, der stort set kunne være samlet om udformningen? Nu får vi noget makværk, noget forhastet noget, som er lige godt sparket til hjørnespark.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har siddet og lyttet til en del af debatten fra højtaleren på kontoret. Jeg synes, der mangler noget, og ministeren nævnte, at det, der har været diskuteret her i dag, er det, man snakker om ude i forsamlingshusene. Det er nok også rigtigt. Ministeren nævnte så også, hvad det er, der er gået galt, siden vi har fået den struktur de sidste 25 år. Der er mange ting, og de er nævnt her, men der er én ting, der ikke har været nævnt.

I ved godt, jeg bor på Mors. Der havde vi for 10 år siden en 5-6 små slagtehus. Vi har nemlig aldrig haft et kreaturslagteri på Mors. Disse små slagtehus gik rundt til landmændene og købte de bedste tyrekalve og kvier, slagtede dem og sendte dem herind til Kødbyen og til de restauranter, der virkelig ville have kvalitetskød. Sådan er det faktisk foregået i mange år, hvor den største part af godt oksekød fra Mors ikke gik gennem de store slagterier, men gennem de små slagtehus og så ind til København.

Så kom der et krav om ny kloakering, og det var kommunen, der kom med det krav. Det lukkede de to første slagtehus på Mors. Så kom der vandafgifter nu her for en 3 år siden og nu vandafledningsafgifter. Et slagteri har altså meget vandafledning, og derfor er de næste to nu lukket. Så har vi kun to tilbage, og det går så forhåbentlig også godt, men de lever så stadig væk af at købe kvæg og grise, slagte dem og sende til Kødbyen og de varehus, som godt vil have lidt ekstra kvalitet.

Men det, jeg godt vil sige med det, er, at det altså er nemt nok at skyde skylden på bønderne, men det er også den lovgivning, vi vedtager herinde, der gør, at det bliver sværere og sværere. Var der ikke vandafgifter og de helt store krav, så kunne det lille slagtehus tage ud og købe det kvæg, der virkelig var kvalitet. Der var et slagteri i nærheden af landmanden, og det kunne betale sig for ham at lave nogle gode tyrekalve. Men når nu disse slagtehus er lukket, så bliver hele molevitten sendt til Holstebro sammen med tusind andre, og så får han ikke den prisforskel i forhold til dem, der er fedet op i store flokke. Det vil sige, at det faktisk ikke kan betale sig for landmanden med det lille brug at kæle lidt for tingene. Det kan faktisk ikke betale sig, for han får ikke mere pr. kilo eller næsten ikke mere pr. kilo end ham, der har stordriften.

Så det er ikke bare bønderne, det er også den lovgivning, vi har i Folketinget og i kommunerne, der gør, at landmændene siger: Det kan jo